

ПЪСЕНЬ

У нашитъ равни двори
има чешма мермерена,
до чешмата — здравецъ китенъ,
босилекъ до него ситенъ.

Сутринъ така го полива,
вечеръ мама го обира,
китки кичи и нарича:
„Тая китка за Горана,
че ни много той обича;
тазъ — за малката Лиляна,
че тя весдень двори мие,
двори мие, съ гергефъ шие:
татку ризи златоткани,
майци — сърмени колани“. —

Азъ не ща такива дари.
Мене батко ще ми купи
гждулка отъ панаири —
азъ да пѣя, тя да свири!

Дим. Бабевъ

